

KOOLISÕIT

Koolisõit on võistlusala, kus ratsanik sooritab 20 x 60 m aiaga piiratud väljakul ettenähtud järjekorras teatud harjutused kolmes allüüris: sammus, traavis ja galopis.

Harjutuste järjekorda nimetatakse skeemiks, harjutuste sooritamise kohad on märgitud väljaku äärde tähtedega. Kohtunikud hindavad iga harjutust 10-palli süsteemis, lisaks antakse koondhinded hobuse liikumise kvaliteedi ning ratsaniku istaku ning juhtimisvahendite kasutamise eest.

Harjutuste raskusastme järgi jagatakse skeemid erinevatesse tasemetesse, mida Eestis tähistatakse tähtedega: A, L, M ja R.

Rahvusvaheliselt on kõige kõrgem võistlustase Grand Prix, kus sooritatakse kõiki klassikalise koolisõidu keerukamaid harjutusi nagu passaaž, piaffee, piruetid ning jalavahetused 2 ja 1 tempo tagant.

Ideaalis peaks võistluspaar sooritama skeemis ettenähtud harjutuste kombinatsioonid nii, et kõrvaltvaatajale jäävad ratsaniku poolt hobusele antud signaalid märkamatuks ning hobuse elastse ja lennuka liikumise ilu maaliks täiusliku pildi inimese ja hobuse vahelisest harmoonilisest koostööst.

Kõige vaatamängulisem koolisõiduklassidest on kindlasti **muusikaline** vabakava, mis koosneb kohustuslikest harjutustest vastavalt võistluse tasemele, aga ratsanik koostab oma kava ise ning valib ka muusika, mis peab rõhutama hobuse rütmi, sobima kõikide allüüride ja üleminekutega ning ka hobuse olemuse ja liikumisega. Harjutusi tuleks esitada huvitavates ja keerulistes kombinatsioonides nii, et tervik oleks vaatajale huvitav ja nauditav.

Muusikalist vabakava hinnatakse kahes osas: Tehniliste hinnete alla läheb kohustuslike elementide sooritamine ning artistlikkuse hinde alla hobuse rütm, liikumine, ratsaniku ja hobuse harmoonia, leidlikkus kava üles ehitamisel, kava raskusaste ning selle sobivus muusikaga.

Tulemusi arvutatakse koolisõiduklassides protsendina maksimaalsest võimalikust puntisummast ning tavaliselt jäävad need 60-75% vahele.